

BRANSCHFÖRENINGEN FÖR STORKÖKSLEVERANTÖRER
THE SWEDISH CATERING EQUIPMENT MANUFACTURERS AND DISTRIBUTORS ASSOCIATION

YTTRANDE
Fi2019/00431/S2

2019-03-06

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och punktskatter
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Remiss av promemorian Höjd energiskatt och koldioxidskatt på bränslen vid viss användning samt höjd skatt på kemikalier i viss elektronik

Remisstiden

Vi vill börja med att påtala problemet med den orimligt korta remisstiden på två och en halv veckor, från det att remissförslaget ankom kansliet den 15 februari till den 6 mars då yttrande ska ha inkommit till Finansdepartementet. På den korta tiden – som dessutom sammanfaller med sportlovsveckorna i stora delar av Sverige – är det omöjligt att hinna samråda med medlemsföretagen i tillräcklig omfattning för att analysera remissförslaget och bedöma konsekvenser. Särskilt viktigt hade det varit, eftersom remissförslaget helt saknar konsekvensbedömning av relevans för vår bransch. Vi menar att hälso- och miljöfrågor, liksom skattefrågor, är alltför viktiga för att hanteras utan att tid ges för noggrann analys och konsekvensbedömning.

Sammanfattning

BFS avstyrker förslaget om höjd skatt på kemikalier i viss elektronik av skäl som framgår nedan av Bakgrund - fakta och allmänna kommentarer samt Specifika kommentarer till promemorian, avsnitt 5 Hög Kemikalieskatt.

Sammanfattningsvis avstyrker vi förslaget om höjd skatt på kemikalier i viss elektronik av följande skäl:

- Syftet med skatten är "att minska tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö". Det syftet kan inte uppnås genom att beskatta storköksapparater. Det är också uppenbart att det inte varit lagstiftarnas avsikt att storköksapparater ska omfattas av lagen.
- Enligt förslaget ska skatten höjas för "vitvaror". Begreppet används överhuvudtaget inte i storköksbranschen, vilket visar att det inte är lagstiftarnas avsikt att storköksapparater ska omfattas av lagen.
- Vi stödjer en utveckling där farliga flamskyddsmedel ersätts med mindre farliga. Det arbetet sker genom företagens substitutionsarbete och genom gällande EU-lagstiftning, främst Reach-förordningen och RoHS-direktivet.

BESÖKSADRESS

Storgatan 19
Stockholm

POSTADRESS

Box 5501
SE-114 85 Stockholm

TELEFON

+46 8 783 82 40

WEBB

www.bfs.se

- Vi bedömer att det är osannolikt att en svensk kemikalieskatt skulle kunna påskynda det produktutvecklings-/substitutionsarbete som sker internationellt och det lagstiftningsarbete, baserat på vetenskaplig grund, som pågår inom EU främst genom Reach-förordningen. Några belägg för att kemikalieskatten ger de effekter på hälsa och miljö som påstås i förslaget, finns oss veterligen inte.
- Totalt är det ett mycket stort antal företag som omfattas av kemikalieskatten, vilket i sin tur ställer stora krav på Skatteverket för att säkerställa lagefterlevnad och därmed konkurrens på lika villkor. Vi oroar oss starkt för att företag "flyger under radarn" samtidigt som seriösa företag lägger resurser på en omfattande administration. Detta skulle medföra en snedvridning av konkurrensförhållandet på marknaden, som dessutom minskar den avsedda styreffekten med skatten.
- Lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik innebär för våra medlemsföretag en oproportionerligt stor regelbörda och betydande administrativa kostnader för regelefterlevnad, samtidigt som det är osannolikt att den leder till en minskning av tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö.
- Kemikalieskatten är viktbaserad, vilket innebär att skatten alltid når "taket" på storköksbranschens produkter, trots att det är värdefulla material som står för huvuddelen av produktens vikt och trots att produktens vikt inte avspeglar dess miljömässiga egenskaper. Det är en oproportionerlig konsekvens av lagen.
- Vi har inte kunnat se någon utvärdering av tidigare fattade beslut och bedömning av effektiviteten i regelverket från regeringens sida. Det saknas alltså belägg för att skatten ger de effekter som den syftar till. Därför bör lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik tas bort.
- Om lagen trots allt blir kvar, är det enligt vår uppfattning förkastligt att höja skattesatsen. Det saknas belägg för att skatten ger de effekter den syftar till. Motivet till höjningen är snarare ett önsketänkande utan realism och förankring i verkligheten.
- Lagen är i grunden, så som den idag "slår" mot delar av storköksbranschen, orättfärdig och oproportionerlig och innebär en orimligt tung administration för det fåtal berörda företag i vår bransch. Om lagen trots allt blir kvar, måste undantag införas för storköksapparater som felaktigt kommit att omfattas av lagen utan att det på något sätt kan leda till att lagens syfte uppnås.

Bakgrund – fakta och allmänna kommentarer

En tillbakablick

Av rubriken och inledningen till kemikalieskatteutredningen framgår följande:

SOU 2015:30 – Kemikalieskatt - Skatt på vissa konsumentvaror som innehåller kemikalier.

Betänkande av kemikalieskatteutredningen.

"Kemikalieskatteutredningen har valt att inrikta sitt arbete på att föreslå åtgärder som syftar till att minska tillförseln av farliga ämnen i människors hemmiljö. En grupp ämnen med farliga egenskaper som ofta återfinns i människors hem är flamskyddsmedel. Dessa ämnen hittas bland annat i damm i hemmen. De flamskyddsmedel som hittas i damm i hemmen kommer huvudsakligen från i hemmen vanligt förekommande elektronik såsom TV-apparater, datorer, telefoner m.m. Utredningen förslår därför en skatt på sådana elektronikvaror, som benämns **skatt på viss elektronik**. Dessa varor används även i andra miljöer än i hemmen, exempelvis i kontorsmiljöer, och orsakar spridning av farliga ämnen även i sådana miljöer. Varorna ska därför omfattas av skatteplikt oavsett var de används. **Elektronik som vanligtvis inte används i människors hemmiljö ska däremot inte omfattas av skatteplikt.**"

Inför kemikalieskattens införande fanns följande information på regeringskansliets webbplats:

”I lagrådsremissen föreslås att det införs en punktskatt på kemikalier i viss elektronik. Syftet med skatten är att minska tillförseln av farliga ämnen i människors hemmiljö”.

Lagstiftarnas terminologi och bakgrundsinformation enligt ovan visar tydligt lagstiftarnas avsikt (*Konsumentvara = Handelsvara som är ägnad att förbrukas av en konsument, d.v.s. inte kommer att vara föremål för handel mellan näringsidkare. Källa www.dokumera.se/ordlista*). Det är sannolikt anledningen till att varken lagstiftarna eller vår bransch uppmärksammade att lagen formulerades i detalj på sådant sätt att den olyckligtvis skulle få konsekvenser för storköksbranschen. Därför involverades inte vår bransch i arbetet med att utforma lagstiftningen. I arbetet med en konsekvensanalys gjordes helt enkelt inte ”läxan”.

Rubriksättningen från Finansdepartementet i samband med utredningen och att lagen beslutats av riksdagen liksom den terminologi som fortsatt tillämpas av Skatteverket, var och är missvisande. Det är inte rimligt att företag ska gissa sig till att de omfattas av en lagstiftning när myndigheternas information är så bristfällig. Här har lagstiftarna gjort ett misstag som behöver rättas till.

Lagtexten behöver ses över och omformuleras, och undantag införas, så att omfattningen blir den som lagstiftarna avsett – ”att minska tillförseln av farliga ämnen till människors hemmiljö”.

Om storköksapparater

Kommersiell köksutrustning är designad och tillverkad för lång livslängd (ända upp till 30 år) i professionella kök, där användningen är intensiv. Storköksapparater är därför tillverkade av högvärdiga material, såsom rostfritt stål, aluminium, koppar m.m. Generellt gäller att utrustningen har ett högt andrahandsvärde, den kan lätt renoveras och, när den behöver skrotas, är skrotvärdet högt och återvinningsgraden hög, mycket tack vare proportionellt stor andel rostfritt stål i konstruktionerna.

När det gäller kyl- och frysutrustning för storkök uppskattas vikten till i genomsnitt 150 kg/produkt och endast någon procent av produktens vikt utgörs av elkomponenter.

Konsekvenser av lagens konstruktion/omfattning

Någon enstaka produktgrupp inom branschen storköksapparater har av misstag kommit att omfattas av den s.k. kemikalieskatten, huvudsakligen inom kyl- och frysområdet. I de allra flesta fall gäller skilda KN-nummer (tulltaxenummer) för professionella produkter respektive konsumentprodukter, men just inom området kyla är företag dessvärre hänvisade till att tillämpa samma KN-nummer oavsett målgrupp. Därför slår skattens konstruktion, där KN-nummer bestämmer omfattningen, hårt mot ett mycket begränsat antal företag och produkter inom storköksbranschen i Sverige. Detta är en konsekvens som lagstiftarna uppenbarligen inte avsåg.

En handfull företag som säljer storköksapparater (B2B) i Sverige drabbas av kemikalieskatten. Att det är få företag som drabbas gör inte saken bättre, snarare tvärtom. Vi finner detta orättfärdigt och oproportionerligt – kort sagt oacceptabelt.

Gällande regelverk för produkter inom storköksbranschen

Elektriska och elektroniska produkter lyder redan idag under ett antal lagar och förordningar baserade på EU:s regelverk, som sammantaget syftar till att skydda människors hälsa och miljön. För storköksapparater är redan viss specifik lagstiftning på plats och ytterligare lagstiftning håller på att utvecklas.

- RoHS-direktivet, implementerat i Kemikalieinspektionens (KemI) föreskrifter, syftar till att minska riskerna genom att ersätta de mest farliga ämnena i elektrisk och elektronisk utrustning med mindre farliga ämnen eller alternativ teknik.
- WEEE-direktivet är implementerat i svensk förordning om producentansvar, med Naturvårdsverket som ansvarig sakmyndighet. Producentansvarsförordningen syftar bl.a. till att främja åtgärder som minskar mängden elutrustning som blir avfall, minska de problem för människors hälsa och miljön som elavfall ger upphov till och att producenter ska ta ansvar för de problem som elavfall ger upphov till och till att ge dem drivkrafter att vidta avfallsförebyggande åtgärder.
- Ekodesign-direktivet är ett ramdirektiv, där genomförandeförordningar successivt kommer på plats. En sådan förordning finns redan på plats för professionell kyla och för kommersiell kyla är regelverket klart inom kort. Här är Energimyndigheten Sveriges sakmyndighet. Ekodesigndirektivet ska förbättra produkternas miljöprestanda under hela livscykeln. Kraven fungerar som ett golv för att förbjuda och ta bort de allra sämsta produkterna på marknaden, sett ur ett energiperspektiv. Kraven tas fram genom en livscykelanalys. Tidigare har framförallt produktens energianvändning i användarfasen varit den största anledningen för att en produkt fått ekodesignkrav. Numera blir det allt vanligare att ta hänsyn till hela produktens livscykel och även sätta krav på teknisk livslängd, återvinning, reparerbarhet, vattenanvändning, utsläpp till miljön, informationskrav kring farliga ämnen med mera.
- Reach-förordningen, som på EU-nivå reglerar kemikalier, gäller "rakt av" i Sverige och KemI är sakmyndighet. Det är genom Reach som arbetet med bedömningar och eventuella regleringar (förbud eller begränsningar) av flamskyddsmedel sker – ett arbete som vi stödjer. Informationsskyldighet till återförsäljare och yrkesmässiga användare gäller för produkter som innehåller ämnen på den s.k. kandidatlistan, d.v.s. svhc-ämnena (substances of very high concern).
- F-gasförordningen reglerar fluorerade växthusgaser och Naturvårdsverket är sakmyndighet.

Tillsyn och konkurrens på lika villkor

Lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik berör totalt sett ett oändligt stort antal aktörer i olika led i leverantörskedjorna. Det innebär ett oändligt stort behov av tillsyn från Skatteverkets sida. Vi ser allvarigt på att det i rimlighetens namn inte kan finnas resurser till en så omfattande och effektiv tillsyn som skulle behövas för att säkerställa att samtliga berörda företag uppfyller gällande lag och därmed konkurrerar på lika villkor. För seriösa företag i branschen, som lägger stora resurser på den omfattande administration som krävs för att uppfylla lagens krav, är oron stor över att de mindre seriösa kan "flyga under radarn" utan att upptäckas. Konkurrens på lika villkor sätts därmed ur spel – en situation som ur BFS' synvinkel är oacceptabel. Att i den rådande situationen höja skattesatsen i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik är orimligt.

Specifika kommentarer till promemorian, avsnitt 5 Höjd Kemikalieskatt

5.1 Bakgrund och gällande rätt

I beskrivningen av gällande skattesatser används genomgående termen "vitvaror" – en term som överhuvudtaget inte förekommer i vår professionella bransch. Detta visar att lagstiftarna inte avser att lagen omfattar storköksapparater. Ett undantag måste därför införas för det fåtal produkter inom storköksbranschen som drabbas.

Se även resonemanget ovan under rubrikerna En tillbakablick, Om storköksapparater och Gällande regelverk för produkter inom storköksbranschen.

En omräkning av skattebeloppen (i praktiken oftast en höjning) utifrån förändringar i konsumentprisindex, är en indexering som kan ifrågasättas från vår bransch. Eftersom berörda storköksapparater till huvuddelen består av värdefulla material, såsom rostfritt stål, är priset på råvarumarknaden den indexering som är relevant för vår bransch.

5.2 Kemikalieskatten höjs

Promemorians förslag – att höja skatten från 8 till 11 kronor/kilogram för "vitvaror" – signalerar att höjningen inte gäller de storköksapparater som olyckligtvis kommit att omfattas av gällande lagstiftning. Termen "vitvaror" förekommer överhuvudtaget inte i vår professionella bransch. Detta visar att lagstiftarna inte avser att storköksapparater ska omfattas av lagen. Ett undantag måste därför införas för det fåtal produkter inom storköksbranschen som drabbas.

För övrigt genomsyras hela resonemanget i förslaget av ett fokus på "hemmiljö". Detta visar att lagstiftarna inte avser att storköksapparater ska omfattas av lagen. Ett undantag måste därför införas för det fåtal produkter inom storköksbranschen som drabbas. Konsekvenserna för berörda inom storköksbranschen än orimliga och orättfärdiga.

Övergångstiden, från det att ett beslut om höjning av kemikalieskatten fattas till det datum då ändringarna ska träda ikraft, måste vara rimlig för att företag ska hinna med den omfattande administration det innebär att ställa om alla system och informera kundledet om nya skattesatser. En övergångstid på åtminstone 6 månader bedöms vara rimlig.

Enligt förslaget gäller att "En väl avvägd ökning av skattesatsen bedöms kunna ge skatten en ökad styreffekt för att ytterligare driva utvecklingen mot en giftfri hemmiljö". Vi motsätter oss förslaget med hänvisning till ovanstående fakta under rubriken Om storköksapparater och resonemanget under rubriken Gällande regelverk för produkter inom storköksbranschen.

Vi stödjer en utveckling där farliga flamskyddsmedel ersätts med mindre farliga samtidigt som brandskyddet säkras. En sådant substitutionsarbete pågår ständigt, inte minst genom regleringar på EU-nivå inom Reach-förordningens arbete. Elektriska och elektroniska produkter lyder dessutom under en rad andra lagar och förordningar baserade på EU-lagstiftning och vars sammanlagda syfte är skydda människors hälsa och miljön (några regler gäller specifikt för de berörda storköksapparaterna).

Vi kan alltså konstatera att elektriska och elektroniska produkter, och inte minst de berörda produkterna inom storköksbranschen, redan regleras av en rad regelverk inom EU, som sammantaget syftar till att förhindra skador på hälsa och miljö. Ett specifikt styrmedel i form av skatt på (storköks)produkter som säljs i Sverige kan, mot bakgrund av ovanstående, inte fylla någon annan funktion än att dra in skattepengar till statskassan. Det påstådda syftet – "att minska tillförsel av

farliga ämnen till människors hemmiljö” – är fullständigt orealistiskt att uppnå genom att beskatta de berörda storköksapparaterna. Det är alltså oproportionerligt att kräva av de få berörda företagen att hantera den betungande administration som ”kemikalieskatten” innebär, samtidigt som nyttan bedöms obefintlig.

Kemikalieskatten innebär för berörda företag en ökad regelbörda och ett regelkrångel som saknar proportioner. Vi kan heller inte se att det regelverk som kemikalieskatten innebär är kostnadseffektivt och uppnår sitt syfte.

Därför måste storköksapparater undantas från lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik.

5.3 Konsekvensanalys

Syfte och alternativa lösningar

Förslaget syftar till att ge kemikalieskatten en ”ökad styreffekt för att ytterligare driva utvecklingen mot en giftfri hemmiljö”. Vår bedömning är att lagstiftningen, som den är utformad, inte driver substitution av oönskade kemiska ämnen (”problematiske” flamskyddsmedel). Detta beror framför allt på att lagstiftningen omfattar även de ”bättre” ämnen man gått över till och att lagstiftningen bara gäller produkter som säljs i Sverige, trots att marknaden för elektriska och elektroniska produkter i allra högsta grad är internationell. Vi bedömer att det är orealistiskt att tro att beskattning av några få företag inom storköksbranschen i Sverige ska kunna ha något märkbart inflytande på den internationella marknaden och påverka utvecklingen när det gäller användning av flamskyddsmedel. Skatten är således endast fiskal.

Med hänvisning till ovanstående resonemang under rubrikerna Om storköksapparater och Gällande regelverk för produkter inom storköksbranschen, bedömer vi att det är fullständigt orealistiskt att uppnå minskad tillförsel av farliga ämnen till människors hemmiljö genom att beskatta de berörda storköksapparaterna. Det är alltså oproportionerligt att kräva av de få berörda företagen att hantera den betungande administration som ”kemikalieskatten” innebär, samtidigt som nyttan bedöms vara obefintlig.

Offentligfinansiella effekter

Enligt förslaget beräknas höjningen av både taket och skattesatserna på kemikalier i viss elektronik preliminärt ”öka skatteintäkterna med omkring 480 miljoner kronor år 2020”. Vi gjorde en ungefärlig beräkning av vad skattesatsen vid lagens införande skulle innebära för vår bransch. Det gäller den produktgrupp inom storköksapparater som huvudsakligen drabbas av skatten (Kyl- och frysskåp, KN-nummer 841810):

- Ca 7500 st./år
- Ca 150 kg/vara
- 150 x 8 kr = 1200 kr/vara, således max 320 kr/vara
- 7500 st. x 320 kr = ca 2.4 MSEK/år

Vår bransch står alltså för endast en bråkdel av skatteintäkterna. Det är orättfärdigt att en handfull företag i storköksbranschen ska belastas med en skatt vars syfte i rimlighetens namn inte kan uppfyllas.

En höjning av skatten på de berörda storköksapparaterna utgör rimligen endast ”felräkningspengar” i statskassan och är därför oproportionerlig samtidigt som det ger höjda kostnader för slutkund, där

offentlig sektor utgör en icke oväsentlig del. Lagen måste formuleras om så att undantag ges för storköksapparater.

Effekter för företagen

Av förslaget framgår följande: "I kemikalieskatteutredningen gjordes bedömningen att omkring 130 svenska tillverkare av elektronik och drygt 900 företag som importerar eller för in elektronikvaror löpande skulle beröras av kemikalieskatten. Därutöver bedömdes att drygt 2000 företag som importerar och/eller för in varor skulle beröras en eller flera gånger varje år". I vår bransch berörs endast en handfull företag. Dessa drabbas av skatten, trots att det uppenbarligen inte varit lagstiftarnas avsikt. Antalet berörda proffsprodukter (se ovan under rubriken Offentligfinansiella effekter) beräknas till endast en bråkdel av antalet produkter som säljs till konsumentmarknaden och som således är de som kan förväntas hamna i hemmiljö.

Se även ovan under rubriken Konsekvenser av lagens konstruktion/omfattning.

Vi anser att det är oproportionerligt och orättfärdigt att det fåtal berörda företagen i branschen ska belastas med den betungande administration det innebär att hantera kemikalieskatten. Lagen måste formuleras om så att undantag ges för storköksapparater.

Kemikalieskatten är viktbaserad, vilket innebär att skatten alltid når "tak" på storköksbranschens produkter, trots att det är värdefulla material som står för huvuddelen av produktens vikt och trots att produktens vikt inte avspeglar dess miljömässiga egenskaper (se ovan under rubriken Om storköksapparater). Det är en orimlig och orättfärdig konsekvens av lagen.

Effekter för enskilda

I förslaget konstateras att "när skatten på kemikalier i viss elektronik höjs i kombination med en höjning av talet, kommer priset för konsumenter att öka". Här nämns inte ett ord om effekter för offentlig sektor eller privata restaurangbranschen, trots att lagen som den f.n. är utformad innebär en beskattning av kyl- och frysutrustning för storkök. Det är anmärkningsvärt att man från regeringens sida helt bortser från konsekvenser för offentlig sektor eller privata restaurangbranschen. Det visar återigen att skatten drabbar ett från lagstiftarnas sida icke avsett område.

En höjning av skatten drabbar på ett oacceptabelt sätt offentlig sektor och privata restaurangbranschen utan att det varit lagstiftarnas avsikt. Lagen måste formuleras om så att undantag ges för storköksapparater.

Effekter för hälsa och miljö

Av förslaget framgår följande ur budgetpropositionen för 2017: "...förväntas skatt på kemikalier i viss elektronik innebära att försäljningen av viss elektronik minskar samtidigt som andelen av viss elektronik som säljs med lägre andel skadliga flamskyddsmedel förväntas öka. En högre skatt förväntas förstärka denna effekt". Vi finner det anmärkningsvärt att man med en skatt i Sverige medvetet vill minska försäljningen av viss elektronik – i vårt fall vissa storköksapparater. En total miljökonsekvensbeskrivning ser ut att saknas, vilket är olyckligt eftersom produktutveckling kontinuerligt pågår för att förbättra produkternas prestanda ur såväl miljö- som hälsosynvinkel. Inte

minst sker en betydande utveckling mot energisnålare utrustning – helt i linje med Sveriges och övriga Europas intentioner.

Att en kemikalieskatt i Sverige medvetet ska leda till att färre nya moderna miljöanpassade produkter säljs är anmärkningsvärt. Som vi framfört ovan (se bl.a. under rubriken Gällande regelverk för produkter inom storköksbranschen), ser vi andra betydligt mer effektiva vägar att gå för att i samverkan inom EU införa förbud och på andra sätt reglera användningen av skadliga flamskyddsmedel. En höjning av kemikalieskatten kan inte förväntas ”förstärka de hälsomässiga vinsterna” som påstås i förslaget. Vi motsätter oss förslaget och menar att lagen om kemikalieskatt måste formuleras om så att undantag ges för storköksapparater.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslaget pekar på behovet hos Skatteverket och Tullverket att kommunicera skatteförändringen till berörda skattskyldiga, att uppdatera informationsmaterial, att hitta informationskanaler etc. Detta är enligt vår uppfattning ett arbete vars omfattning inte ska förringas.

Som vi uttryckt ovan under rubriken Tillsyn och konkurrens på lika villkor, ser vi allvarligt på att skattskyldiga företag kan ”flyga under radarn”, eftersom ett sådant agerande innebär en snedvriden konkurrens gentemot seriösa företag som lägger ner arbete på betungande och kostsam administration och vars produkter får ett högre pris.

Eftersom lagstiftarna uppenbarligen inte haft för avsikt att storköksapparater ska omfattas av kemikalieskatten, är också informationen från myndighetshåll bristfällig om man håller fast vid att även storköksbranschen ska uppmärksamma den gällande lagen. Man kan likna situationen vid att bilbranschen knappast skulle uppmärksamma att man ”råkar” beröras av ett regelverk som tydligt gäller cyklar, om det finns ”insmuget” att reglerna även gäller andra fordon som går på hjul. Det måste finnas en rimlig chans för företag att göra rätt, men med tanke på lagstiftarnas intentioner är det rimligaste i det här fallet att undantag från kemikaliskatten ges för storköksapparater.

Övriga effekter

Konsekvenser gällande kostnader för offentlig sektor – och därmed kommunal- och landstingskatter - samt privata restaurangnäringen - och därmed kostnader för gästerna - när skatten höjs på de berörda storköksapparaterna har helt förbisetts. Ytterligare ett bevis för att lagstiftarna inte haft för avsikt att storköksapparater skulle omfattas av lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik. Storköksapparater måste undantas från kemikalieskatten.

BRANSCHFÖRENINGEN FÖR STORKÖKSLEVERANTÖRER

Ulrika Flodberg, direktör

Om BFS

Branschföreningen för Storköksleverantörer (BFS) har som medlemmar Sveriges ledande tillverkare och importörer av apparater, utrustning och inredningar till storkök. Medlemsföretagens produkter används inom en rad viktiga samhällsfunktioner såsom restauranger, sjukhuskök, skolor, butiker, kontor, caféer, barer m.m. Företagens kunder finns i såväl privat som offentlig sektor. Hanteringen är alltså uteslutande ”B2B”. Inom BFS arbetar vi kontinuerligt med frågor som rör lagstiftning, standarder, miljö, säkerhet och offentlig upphandling. BFS är en del av KTF (Kemisk Tekniska Företagen)